

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Aristophanus Plutos

Aristophanes

Harlingae, 1744

Corrigenda in notis ad Aristophanis Plutum, & inferenda.

urn:nbn:de:gbv:45:1-2671

CORRIGENDA

IN NOTIS AD

ARISTOPHANIS PLUTUM,

& inferenda.

Pag. 8. v. 2. Repone *σμή*, ut in fl. scriptum, pro quo *Aemilius Portus* in eo Basilicēnsis Editionis exemplari, quod beneficio Praestantissimi Viri *Abrah. Gronovii* evolere mihi datum fuit, refinxit *σνός*, ut numerus scilicet ad nostrarum Edd. versus congrueret. Ibidem adnotatum ad *αίση*, *ἦγεν μοίρα*. AE. P. *χρητά*. vide *Eustath.* ἐν τῷ αἴσα. Gaudeo docti hominis auctoritate sententiam meam firmari. Debuerant autem haec cuncta, *ἴσῃον δὲ ὄτι . . . τὰ ληθῆ λέγει*, stellulis inclusa signari, quippe quae in Ed. principe non compareant, & a *Fracino* primum sint adjecta.

P. II. n. 6. *Τοῖς διαπύταις ἰφείλον*] Deleta, quae subicitur, adnotatione, haec in ejus locum succedat.

Τοῖς ἀπειθῆσι τοῖς διαπύταις] *Fracinus*, ut structuram prima fronte difficiliorem explanaret, dederat, *τοῖς ἀπειθῆσι τῶς τῶς διαπύταις* quod quum

minus ad morem Graeci sermonis conveniat, merito revocatum est ex Ed. A. *τοῖς διαπύταις* capiendum vero quasi scriberetur, *τῶ πλεονῶν, αἱ ἰφείλον*] *τοῖς δόλοις, οἵπερ ἀπειθῆσι τοῖς διαπύταις*. Significat *Scholias* τὰ κακὰ posse dupliciter intelligi, vel stultitias herorum, &, quae inde proveniunt, calamitates, vel verbera & plagas, quae fervis inmorigeris debentur & intentantur.

Hujus etiam rei errorisque commissi, quem ipse jam ante animadverteram, me per literas admonuit *J. Ph. D'Orville*, Vir Eruditissimus.

P. 12. n. 10. Jam dudum viderat hanc mendam correxeratque *J. Meurs.* Exerc. Crit.

P. 11. p. 247. Quam facilis autem sit lapsus, Thucydidei Codices itidem ostendunt VII. p. 453. v. 80. ubi ejus Virum Clarissimi *C. A. Dukerum*.

P. 17. Post, *induci non possum, ut credam, inferere*: Imo forma vocis satis demonstrat

P p p ori

originem non nintum vetustam, & in citiore tantum Graecia quaerendam: similiter enim atque ἀμαζάει & ἀμαζάρης, Βασαγάει & Βασαγάρης, κροτάει & κροτάρης, γυλάει & γυλάρης apud Suidam, Φρενάει & Φρενάρης dicuntur, sic & γυλάει, γυλάρης, scrutaris, de quo simul & ῥατοπάδης Haadr. Junius in Adag. egregie docuit. Hujus generis longe plura facile suppeditabit Du Cangius in Gloss. M. & I. Gr. Tale est μουράρης Scholiastae nostri ad Equ. v. 253. Hic igitur potius scribendum arbitror, ῥατοπάδης, ὁς κῆρ, vel κονώς γυλάρης.

P. 25. Job. Meursius, pro lato Scholiastae loco, eadem haec totidem verbis apud OEumenium reperiri notavit in Exerc. Crit. P. II. c. 10. Conspirat Josephus in Hypomnest. citatus a Tb. Galeo ad Jamblich. de Myster. p. 215. Ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τῷ τρίτῳ ἀρχαῖως ἐτικαθήμεναι ἀπὸ τῶν γυναικείων πέραν τῶν μαντικῶν ἀπεπέσει (παύση).

P. 26. Nisi forte in Farreana. Haec nihil a prisca Edd. discedit, ut postea didici natus illius Editionis exemplar a Matthia Rövero Viro juvene magnis & animi & reconditae doctrinae dotibus insigni.

P. 28. ad v. 57. Eadem Rich Bentleji sententia; quod, quum

haec scriberem, oculos effugit.

P. 30. ad v. 65. Pro, utraque Phil. & Bern. Juntarum Edd. A. 1515. reponere: atque ita sane Edd. Florentinae, altera per Philippum Juntam impressa A. 1515. altera per Benedictum Juntam 1540.

P. 35. ad v. 91. Sola Fl. Pb. J. A. 1515. Horum loco substituenda: Utraque Florentina Phil. & Bened. Juntarum Ἀγυρῶσκειραι cum quibus &c.

P. 37. n. 67. quod solet. L. quod alioqui solet.

P. 42. ad v. 126. Lege: utraque Juntinae Philippi & Benedicti.

P. 43. ad v. 129. Rescribe: Fl. Ed. Bened. Juntinae A. 1540.

P. 45. ad v. 147. Pro, Bern. Juntinae A. 1515. reponendum, Bened. Juntinae A. 1540.

P. 46. ad v. 150. Lege: in utraque Juntina A. 1515. & 1540. Quae fuerant per errorem confusae editiones, in sequentibus rite distinguantur.

N. 83. Ep. IV. Lege, Ep. III. Haec in vulgatis postmodum Epistolis Libanii reperitur MXLIV. Plures a Wolfio Codices notantur, in quibus sit Ἰδα.

P. 50. ad v. 164. non Ed. tantum Farreana. Illo in exemplari Genevensis Ed. cujus marginibus & varias MSS. lectiones, & materiam observationum commisit Kusterus, quodque in manus postliminio devenit, in

fro-

fronte sic notaverat: *Aristophanis Comediae Undecim, Graece, Venetiis, 1542. in 8. Apud Joannem Farreum & fratres. Per oras autem libri sparsam inveni manu Kusteri scripturae varietatem hoc signo distinctam, [Ed. 8.]* Credidi (& quis in eam suspensionem non incideret?) Farreanam indicari: postmodo demum, quum hanc editionem ipse oculis usurpasset, deceptum me esse didici. Hinc factum, ut saepius, ubi nominanda non erat, Farreanam nominaverim: qualis vero sit illa, quam Kusterus adhibuit, editio, eruere, licet diligenter scrutatus, nondum potui: animadvertendum tamen, si forte ad eam indagandam prodesse queat, lectiones inde decerptas non ultra tres comoedias priores procedere: In Scholiis ad Plutum quoque nonnusquam varietatis aliquid adnotatum ex Ed. 8. ut ad *ἐκφρακτικόν* v. 63. Kusterus adseriofit: MS. (n. 150.) *ῥεττε ἐφρακτικόν.* [Et sic Ed. 8.] Verum in Commentariis ad Nubes & Ranas vetustis nihil ex Ed. 8. adjectum a Kustero deprehendi. Hic autem Farreana cum plerisque, *Ὁ δὲ χρυσόχοεῖ, χρυσίων* &c. earum vero, quas inspexi, sola Gryphiana *Angeli Caninii*, illa quidem, quod titulus non vane promittit, emendatissima, praesert, *Ὁ δὲ χρυσόχοεῖ, τὸ χρυσίων* &c.

P. 63. v. 184. *κέρν. L. κέρν.* Ad *πολέμοις* in margine scriptum habet Ed. Gryph. *κέρν. πολέμοις.*

P. 64. v. 22. *Λία. L. Δία.*

P. 67. ad v. 204. *Farreanam. L. Ed. 8. illa enim reliquis confertit.*

P. 69. ad v. 216. *In Ed. Farr. L. in Ed. 8.*

P. 70. v. 222. In versu Aristophanis pro *μολών* reponere *δραμάν* in adnotatione ad eum locum pro *Farreana*, Ed. 8.

N. 39. *ἀμείλιότατος.* Adde: eumque in modum edi iussit.

P. 73. ad v. 242. *Farr. L. Ed. 8.*

P. 75. ad v. 253. *Praetium. L. pretium.*

P. 77. ad v. 260. *Vid. v. 165.*

L. 167. ubi idem Kusteri peccatum, ut & v. 550. Fieri autem non poterat, quin ab hoc errore cito Vir Graece callentissimus in viam rediret: quare nihil amplius in reliquis commissum memini.

P. 79. ad v. 268. *Farr. L. Kustero* laudata Ed. 8.

P. 94. n. 5. Extant in illis, quae nomen *Anacreontis* gerunt, reliquiis Od. XXXVIII. hoc pacto: *Ὁ μὲν δέλων μάχων Παρῆσαι μὲν μάχων.* Edere non dubitavit *Barnesius*, quemadmodum hoc loco scribi fecimus.

P. 97. ad v. 312. *Πάσομεν. L. πάσομεν.*

P. 98. v. 314. *είδ'.* Reponere, *εὐδ'.* ad v. 314. *Ed. Farr. L. Ed. 8.*

P. 105. ad v. 337. *Parti-*
P p p 2 cu

culem. L. particulam.

P. 108. n. 33. Notam huic numero subjunctam ita refinge:

Πλ. Φαιδ.] Locus occurrit in Phaedone p. 67. D. hunc in modum scriptus: τελευτών. . . μι-
σεί τε πάντας, κηγήται δένος δέν
ύγιές είναι τοπαράπαν in Scholiis
quidem ύγιές per errorem est om-
missum, quippe quod ad ipsam
loquendi formulam pertineat:
sequitur haud longepost in eo-
dem dialogo p. 68. A. τελευτών-
τες αϊον) σοφάτασι γενοίναί τε, κη
κατανεσηκέναι μόνοι, οτι εστι η
πραμάτων δένος δέν ύγιές, εδς
βέβαιον &c. & in extremo Craty-
lo: ες δέν ύγιές εδένος. Comicus
infra v. 871.

P. 114. a. *Ineptus aliquis*. Ad-
de: sive is fuerit ipse *Fracinus*,
sive alius.

P. 127. ad v. 449. *Ph. fūntae*.
L. *Bened. fūntae*.

P. 130. ad v. 458. *Farr. L. Ed.*
8. Deinceps ubi *Farreana* lauda-
tur, nihil est mutandum.

P. 150. n. 1. Η εζλω ζην. L. Η
εζλω &c.

P. 188. n. 54. a. *Et τὸ αἰθρῶν*,
vel &c. L. τ.

P. 207. n. 78. 134. L. 124.

P. 231. ad v. 695. *In pro. L.*
in quo.

P. 299. a. versu infimo. *Σκο-
πιάδας*. L. *σκολοπιάδας*.

P. 302. v. 887. Omnino fue-
rat hic versus ita reficiendus:
'Αμ' εχ υβρας ταυτ' εσι πολ-
λη; σκαπτιψυ &c.

Nam vulgata lectio jambi legem
in quarta sede violat. Reperi
quoque ex antiquo Codice nota-
tum ad marginem Ed. Gryph.
quam Bibliotheca L. Batava sup-
peditavit, κη, ταυτ' εσι πολλη.

P. 308. b. v. 3. *Επιμελητης*. L.
Επιμελητης.

P. 328. ad v. 947. *Inseruit C.*
D'O. L. Scholiaes C. D'O.

P. 330. b. ima pagina. *Mini-
meque luculentus*. Adde: Nisi ta-
men quis corrigi malit: τὸ εἶναι
κορυφαῖον εβαλανεία quod nunc
vero proprius videtur.

P. 364. a. *αναγινώσκων*. L. α-
ναγινώσκων.

P. 380. ad v. 1040. L. *Ουκίε*.

P. 429. n. 50. b. v. 4. η. L. η.

P. 439. b. *Fefellit oculos*,
quum paginasa praelo madentes
relegi. Ol. XCII. cujus vice ter
reponenda est Ol. XCIV. ut fa-
cile patet tum ex re ipsa, tum ex
adductis *Petiti Simsonique* locis.

P. 440. b. *Vir Clariss. P. Wef-
selingius ad Diodorum Siculum*.
Postquam haec nostra formis li-
terarum jam fuerat expressa, in
lucem prodire *Sam. Petiti* Le-
ges Atticae insigni notarum ac-
cessione ab Eruditissimis Viris
exornatae: ibi curam promissam
Wesselingius breviter occupavit
p. 193. illque quae supra scripsi,
non dissimilia tradidit.

P. 445. a. *Σεσφαῖος*. L. *Σεσ-
φαῖος*.

P. 451. a. *Expectari possi. L.*
posse.